

הארגז תדיטל אוטומוטיב בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד איל רוזובסקי / תמיר כהנוב ואח'
צלרמאיר, פילוסוף, רוזובסקי, צפריר, טולידאנו ושות' עורכי דין
רח' לינקולן 20, בית רובינשטיין, קומה 12, תל אביב 6713412
טל': 03-6255555 ; פקס : 03-62555500

העותרת

נ ג ד

1. **שר התחבורה – מר ישראל כץ**
2. **מדינת ישראל - משרד התחבורה**
3. **מדינת ישראל – משרד האוצר**
4. **מדינת ישראל – משרד הכלכלה**
ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים ירושלים
טל': 02-6466139 ; פקס': 02-6467011
5. **אגד – אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ**
ע"י ב"כ כספי ושות', עורכי דין
מרח' יעבץ 33, תל אביב 65258
טלפון : 03-9145015 ; פקס': 03-6933298
6. **דן – חברה לתחבורה ציבורית בע"מ**
ע"י ב"כ עו"ד אהרן מיכאלי /או חן טובול
גולדפרב זליגמן ושות', עורכי דין ונוטריונים
מרחוב יגאל אלון 98, תל אביב 67891
טלפון : 03-7101635 ; פקס': 03-7101618
7. **מרכבים טכנולוגיות תחבורה בע"מ**
ע"י ב"כ עוה"ד עמר רייטר ז'אן שוכטוביץ ושות'
אשר מענם לצורך המצאת כתבי בי-דין :
דרך אבא הלל סילבר 14 (בית עוז), רמת גן 52506
טלפון : 03-6019601 ; פקס : 03-6019602
8. **ציינה מוטורס בע"מ**
ע"י ב"כ יהודה רוזנטל /או נגה רובינשטיין /או לילי שרגא
גולדפרב זליגמן ושות', עורכי דין ונוטריונים
מרח' יגאל אלון 98, תל אביב 67891
טלפון : 03-7101616 ; פקס': 03-7101617

המשיבים

תגובת המשיבים 1-4 לעמדת המשיבה 7 ביחס לעתירה

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 5.3.15, מתכבדים המשיבים 1-4 (להלן: "המשיבים") או "המדינה") להגיש את תגובתם לעמדת המשיבה 7 (להלן: "מרכבים" או "המשיבה 7"), ביחס לעתירה, כדלקמן:

1. כזכור, עניינה של העתירה בבקשת העותרת כי בית המשפט הנכבד יוציא מלפניו צו המורה למשיבים לקיים "הבטחה שלטונית שניתנה על ידם ושבמסגרתה הובטח שתמורת הקמת מפעל חדש של העותרת להרכבת אוטובוסים באזור עדיפות לאומית ובהשקעה עצומה של כ- 200,000,000 ₪, יאפשרו למשיבות הפורמאליות [אגד – אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ, ודן – חברה לתחבורה ציבורית בע"מ – הח"מ] לרכוש מרכבי אוטובוסים באמצעות קיום הליך תחרותי אך ורק בין חברות ההרכבה הישראליות (העותרת והמשיבה 7), בהתאם למתכונת שסוכמה ובאופן שיבטיח את פעילות חברות ההרכבה המקומיות שקיומן תלוי ברכישות שמבצעות מהן המשיבות הפורמאליות".

כן התבקש בית המשפט הנכבד במסגרת העתירה, להוציא מלפניו צו המורה למשיבים לבטל "את החלטתם לכפות על המשיבות הפורמאליות לפרסם מכרז בינלאומי להרכבת אוטובוסים בניגוד לרצונן, תוך פגיעה קשה בתעשיית הרכבת האוטובוסים בישראל, באלפי עובדים המועסקים בתעשייה זו, ובעותרת".

2. בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 12.2.14, שניתנה בעקבות הדיון שנערך בעתירה, ניתן צו על תנאי, "המורה למשיבים 1-4 לבוא ולנמק מדוע לא יקיימו הבטחה שלטונית שניתנה על ידם או מי מהם, ואשר לפיה יחויבו המשיבות 5 ו-6 לפרסם מכרז לבניית מרכב של אוטובוסים תוך מתן אופציה למפסיד במכרז להשוות את הצעתו של הזוכה ובתמורה תוכסח למפסיד 30 אחוזים מהפעילות המוצעת במכרז (כאמור במכתבו מיום 4.4.2012 של מורן מזור, רפרנט תחבורה ציבורית באגף התקציבים במשרד האוצר; מובהר, כי לפי הנטען על ידי העותרת, ההבטחה ניתנה לא רק במכתב האמור)".

3. הנה כי כן, הצו על תנאי בעתירה שבנדון, הוצא בסוגיה אחת ויחידה – קרי, מדוע לא יקיימו המשיבים "הבטחה שלטונית שניתנה על ידם או מי מהם ... כאמור במכתבו מיום 4.4.2012 של מר מורן מזור, רפרנט תחבורה ציבורית באגף התקציבים במשרד האוצר". יודגש, כמתואר לעיל, כי בעתירה הועלו טענות נוספות, החורגות מגדר הטענה לקיומה של הבטחה שלטונית, אולם בסופו של דבר, בית המשפט הנכבד לא הוציא צו על תנאי בגין הסוגיות הנוספות שהועלו בעתירה, "אלא צימצם את יריעת המחלוקת מושא ענייננו לשאלת קיומה של הבטחה מינהלית – הא ותו לא" (סעיף 57 לכתב התשובה מטעם המדינה). נזכיר בהקשר זה את הכלל, המחייב בהתאם לסדרי הדין הנהוגים בבית המשפט הגבוה לצדק ולפיו, השאלה שלגביה ניתן צו על-תנאי תוחמת את גדר הדיון (ראו

והשוו: אליעד שרגא ורועי שחר המשפט המינהלי – סדרי הדין והראיות בבג"ץ 149-148 (2010); דבריה של כבי השופטת (כתוארה אז) מי טאור בבג"ץ 7311/02 האגודה לסיוע ולהגנה על זכויות הבדואים בישראל נ' עיריית באר-שבע (ניתן ביום 22.6.11); בפסקה 4.

4. בתום הליכים ממושכים, שכללו, בין היתר, הגשת כתבי תשובה לצו על תנאי, נתקיים ביום 5.3.15 דיון בפני בית המשפט הנכבד, שבסיומו נקבע כדלקמן:

"בפתח הדיון עוררנו את השאלה מה עמדתה של מרכבים (משיבה 7) לגבי העתירה, במיוחד נוכח מרכזיותו של מכתב רפונט אגף התקציבים לתחבורה ציבורית מר מורן מזור מיום 4.4.12 בטיעונים בעתירה. מרכבים לא התייצבה לדיונים ולא הגישה עמדה, ועל פני הדברים ככל שאין לה עניין בה, לכאורה אין רלבנטיות למכתב האמור. על כן בתוך 30 יום תגיש מרכבים עמדתה באשר לעתירה. הצדדים האחרים יוכלו להגיב תוך 21 יום לאחר מכן. בעקבות זאת נחליט באשר להמשך הטיפול, וככל שיהא צורך בדיון ייקבע בהקדם. איננו מביעים לעת הזאת דעה לגוף העתירה".

5. לאור החלטתו הנ"ל של בית המשפט הנכבד, הגישה מרכבים (ביום 24.3.15) את עמדתה ביחס לעתירה. עמדתה של מרכבים היא כי **"מרכבים בהחלט תומכת בפתרון שהוצע על ידי מר מורן מזור",** וזאת, בין היתר, **"לאור ההכרח לשמור על תעשיית הרכבת האוטובוסים הישראלית חזקה ועל מקומות הפרנסה של עובדי תעשייה זו" –** הכל כמתואר בעמדתה הקצרה והתמציתית של מרכבים.

6. לאחר עיון בעמדת מרכבים, עמדת המדינה נותרה ועודנה כי דין העתירה שבכותרת להידחות. נדגיש, כי עמדת המדינה היא כי דין העתירה הוא להידחות אף ללא צורך להזדקקות לאמור בעמדת מרכבים, וזאת על בסיס כלל הנימוקים שהועלו בכתב התשובה מטעם המדינה (מיום 17.6.14), ובכתבי הטענות שלאחריו, מהם עולה כי בענייננו לא ניתנה לעותרת הבטחה שלטונית כלשהי (וממילא לא ניתנה הבטחה שכזו אף למרכבים), והיא ממילא לא הופרה. מן העיון האמור בעמדת מרכבים, עולה כי הדברים נכונים על דרך קל וחומר, וכי לאור האמור בעמדת מרכבים (ולאור מה שאינו אמור בה) – הרי שעל העתירה להידחות אף ביתר שאת.

7. נפרט.

8. ראשית, בתגובתה המסויגת והרפה, נמנעת מרכבים מלומר, לא ברחל בתך הקטנה ואף לא ברמז, כי ניתנה הבטחה מנהלית כלשהי לה או לעותרת, וכי ה"פתרון שהוצע על ידי מר מורן מזור" מהווה הבטחה מנהלית שכזו. מכיוון שהשאלה היחידה שנמצאת במחלוקת מאז הוצאתו של הצו על תנאי, היא שאלת קיומה בענייננו של הבטחה מנהלית – הרי ששלב טיעוניה של מרכבים המועלים בעמדתה, כלל אינם רלוונטיים לענייננו, והם

אינם מעלים ואינם מורידים לעניין השאלה שבמחלוקת. סוגיות מעין אלו שהעלתה מרכבים בעמדתה, שעניינם טענות לפגיעה בתעשיית הרכבת האוטובוסים הישראלית, הועלו על ידי העותרת בעתירה (וראו נוסח הצווים על תנאי שהתבקשו בעתירה, כמפורט לעיל); המדינה הגיבה לטענות עלו בתגובתה לעתירה, דחתה את הטענות והבהירה מדוע אין בהן כדי להצדיק התערבות כלשהי במדיניות הגורמים המוסמכים; ובהקשר של טענות אלו בחר בית המשפט הנכבד שלא להוציא צו על תנאי. אין מרכבים יכולה להחיותן עתה מחדש במסגרת עמדתה; לשון אחר: הסוגיות השונות שמעלה מרכבים בעמדתה הקצרה, אינן באות בגדרי השאלה שבמחלוקת, שאותה תחם בית המשפט הנכבד במסגרת הצו על תנאי.

9. שנית, למעלה מן הצורך, נזכיר את העולה מהדיון שהתקיים ביום 5.3.15, ומהחלטת בית המשפט הנכבד שניתנה בסופו – ולפיו מרכבים בחרה שלא לעתור בענייננו, לא הגישה כתבי טענות בענייננו ואף לא התייצבה לדיונים בעתירה, וזאת במשך למעלה משנה שבמהלכה העתירה תלויה ועומדת; מרכבים בחרה להגיש עמדתה רק לאחר שהיתה אנוסה לעשות כן, בהוראתו של בית המשפט הנכבד, ואף כשנעשה הדבר, הוגשה עמדה, כאמור, שהינה מסויגת ורפה, ואינה מתייחסת לשאלה שבמחלוקת, שהיא שאלת קיומה של הבטחה מינהלית (מרכבים אף מכתירה את תוכן מכתבו של מר מורן מזור בתואר "פתרון שהוצע"; לא התחייבות, לא הבטחה שלטונית, לא מיניה ולא מקצתיה). לעמדת המדינה, הדברים מדברים בעד עצמם; הם אומרים דרשני; ויש בהם כדי לסתום את הגולל על העתירה. ויודגש שנית, כי עמדת המדינה היתה כי דין העתירה להידחות, אף לו היתה אומרת מרכבים מפורשות כי ניתנה לה או לעותרת הבטחה מינהלית (וכאמור, אין היא אומרת זאת בעמדתה, וממילא אין כך הדבר).

10. שלישית, למעלה מכל צורך, יוזכר כי אף לאחר החלת המדיניות החדשה, ממשיכה מרכבים (כמו העותרת) לזכות בהליכים שונים להרכבת אוטובוסים של אגד וזן, כפי שפורט בכתב התשובה מטעם המדינה (ראו סעיף 85 לכתב התשובה), והדברים נאמרים על רקע האמור בעמדתה של מרכבים, והגם שהטענות בעמדתה, כאמור, כלל אינן רלוונטיות לענייננו.

11. סיכומם של דברים הוא, כי עמדת המדינה נותרה כשהיתה: דין העתירה להידחות, תוך חיוב העותרת בהוצאות המשיבים, מן הנימוקים שהועלו בכתב התשובה מטעם המדינה, וביתר כתבי הטענות מטעמה; הדברים מקבלים משנה תוקף, לאור האמור בעמדת מרכבים, ולאור מה שאינו אמור בה.

היום, ב' אייר תשע"ה
21 אפריל 2015

אבי מיליקובסקי, עו"ד

סגן בכיר בפרקליטות המדינה